

Sygn. akt VI Ka 175/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska

SO Andrzej Tekieli

Protokolant Małgorzata Pindral

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2014r.

sprawy D. B.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 15 stycznia 2014 r. sygn. akt II K 609/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego D. B. w ten sposób, że na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§2 kk oraz art. 89§1 kk wykonanie wymierzonej mu kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata i na podstawie art. 73§2 kk w okresie tym oddaje go pod dozór kuratora;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 175/14

UZASADNIENIE

D. B. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 13.10.2011r. w sprawie IIK 638/11 za czyny z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z dnia 27 maja 2011r. na 28 maja 2011r. w O. oraz za czyny z art. 279 § kk oraz art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z dnia 26 maja 2011r. na 27 maja 2011r. w O. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 08.08.2012r. w sprawie II Ko 732/12,

2. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 29.03.2012r. w sprawie IIK 141/12 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 22.02.2012r. w N. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata,

3. Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 17.11.2011r. w sprawie IIK 570/11 za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w nocy na 3 marca 2011r. w U. oraz za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w dniu 10.06.2011r. w U. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby wynoszący 3 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 21.08.2012r. w sprawie II Ko 277/12,

4. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 26.11.2012r. w sprawie IIK 370 /12 za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w nocy z 7 na 8 lutego 2012r. w O. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem łącznym z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IIK 609/13:

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1 k.k. w zw. z art. 89 § 1a k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego D. B. w sprawach Sądu Rejonowego w Lubaniu sygn. akt II K 141/12 oraz II K 370/12 opisane w pkt 2 i 4 części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

I. w pozostałej części połączone wyroki pozostawił do odrębnego wykonania,

I. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarzył postępowanie w pozostałej części tj. co do kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego D. B. w sprawach Sądu Rejonowego w Lubaniu sygn. akt II K 638/11 oraz Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim sygn. akt II K 570/12,

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu D. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 19.12.2012 r. do dnia 19.04.2013 r.,

I. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego D. B. w całości od zapłaty kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, a na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U.1983.49.223 z późn. zm.) nie wymierzył mu opłaty,

II. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U.2009.146.1188 z późn.zm.) w zw. z § 15 ust. 5, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U.2013.461 z późn.zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. S. kwotę 147,60 zł. (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy), w tym VAT 27,60 zł. (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) nieopłaconej obrony z urzędu.

Z wyrokiem tym nie zgodził się skazany D. B.. W osobiście sporządzonej apelacji nie sprecyzował on zarzutów stawianych zaskarżonemu orzeczeniu. Z treści wywiedzionego środka odwoławczego wynika jednak, że zarzuca on zaskarżonemu wyrokowi rażącą niewspółmierną surowość. Nie przedstawił on również w sposób wyraźny swojego żądania. Tym niemniej można wywnioskować, że wnosi o wymierzenie kary łącznej i warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja skazanego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie istnienia zbiegu realnego pomiędzy czynami, za które D. B. został skazany w sprawach II K 141/12 i II K 370/12 Sądu Rejonowego w Lubaniu. Podobnie wątpliwości nie budzi zasadność umorzenia postępowania o objęcie wyrokiem łącznym pozostałych dwóch

skazań jednostkowych w sprawach II K 638/11 i II K 570/11 z uwagi na powagę rzeczy osądzonej (art.572 k.p.k. w zw. z art.17§1 pkt7 k.p.k.).

Rażąca niewspółmierność kary w rozumieniu art.438 pkt 4 k.p.k. zachodzi wówczas, gdy orzeczona kara bądź suma zastosowanych kar zasadniczych i środków karnych wymierzonych przez sąd za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie uwzględnia należycie stopnia szkodliwości społecznej czynów oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma uczynić w stosunku do osoby skazanej. Innymi słowy, tylko wtedy można uznać, że przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy (przy wymiarze kary łącznej w odrębnym postępowaniu – skazanego), ale i ogółu społeczeństwa, kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość.

Oczywistym jest, iż zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym przypadku, lecz wyłącznie wówczas, gdy kara orzeczona nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej rażącej. Taka sytuacja – w ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie właśnie występuje.

Powszechnie przyjmuje się, iż skrajne sposoby konfigurowania kary łącznej – pełna kumulacja i pełna absorpcja są stosowane w sytuacjach wyjątkowych, które to nie występują w realiach niniejszej sprawy. W orzecznictwie sądowym oraz piśmiennictwie wskazuje się, iż przy wymiarze kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym należy brać pod uwagę: - ścisłość związku podmiotowo – przedmiotowego zachodzącego między przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary jednostkowe, - okoliczności, które zaistniały po wydaniu łączonych wyroków, - dyrektywy prewencji ogólnej i indywidualnej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 11.02.1975r., I KR 292/75, OSNKW 1976, z. 10-11, poz. 128; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 10.10.1991r., II AkR 127/91, KZS 1991, nr10, poz.10 i z 30.09.1998r. II AKa 191/98, Prok. i Pr. z 1999r., nr4, poz. 24; wyrok Sądu Najwyższego z 25.10.1983r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5-6, poz. 65 oraz G. C., Dyrektywy wymiaru kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym, Palestra z 2006r., nr 7-8, s. 66-81).

Przede wszystkim zauważyć należy, co umknęło sądowi I instancji, że po wydaniu wyroku w sprawie II K 141/12, a więc po 29 marca 2012r. skazany D. B. nie popełnił już żadnego przestępstwa, a zatem ustalenia tego sądu co do istnienia pozytywnej prognozy w zachowaniu się skazanego były w pełni uzasadnione. Ponadto przestępstwo z art.278§1k.k., za które skazanemu D. B. wymierzono karę 4 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności (w sprawie II K 370/12) zostało popełnione dwa tygodnie przed przestępstwem z art.279§1k.k., za które Sąd Rejonowy w Lubaniu w sprawie II K 141/12 wymierzył karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, dostrzegając pozytywną prognozę kryminologiczną wobec skazanego. W tej sytuacji zdaniem sądu odwoławczego nie sposób podważyć ustaleń sądu orzekającego w sprawie II K 141/12 co do pozytywnej prognozy. Nie przekonały sądu okręgowego zawarte w uzasadnieniu sądu I instancji wywody odnoszące się do „pełnego obrazu kryminalnej działalności skazanego”, a tym samym braku przesłanek do zastosowania dobrodziejstwa z warunkowego zawieszenia wykonania kary. W efekcie doszło do wymierzenia skazanemu kary rażąco surowej. Dlatego też zaskarżony wyrok należało zmienić i na podstawie art.69§1k.k. i art.70§2k.k. w zw. z art.89§1k.k. wykonanie wymierzonej skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności sąd odwoławczy warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata. Z uwagi na to, że skazany jest osobą młodocianą na podstawie art.73§2k.k. w okresie tym oddał go pod dozór kuratora sądowego.

W pozostałej części zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy

Wobec ustanowienia D. B. obrońcy z urzędu Sąd Okręgowy na podstawie art.29 ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982r. prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 147,60 zł. w tym 27,60 tytułem podatku od towarów i usług. Wysokość zasądzonej kwoty sąd ustalił na podstawie §14 ust.5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art.634 k.p.k. w zw. z art.624§1 k.p.k. Sąd Odwoławczy zwolnił skazanego D. B. od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.